

store forsvarlig og tilfredsstillende Løsning af den Revision af Fiskerilovgivningen, som nu har staaet paa Dagsordenen i en meget lang Aarrække, ja, som i Grunden har staaet paa lige siden Loven af 5. April 1888 blev vedtagen. Navnlig skal jeg erkende, at de særlige Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder om Limfjordsfiskeriet, i høj Grad imødekomme de Ønsker, der atter og atter have været fremsatte fra Limfjordsfiskernes Side. Eksempelvis skal jeg pege paa, at Forslaget afgør det i meget over et Aarhundrede stærkt omstridte Spørgsmaal om „de laasede Vande“ i Limfjorden derhen, at det helt ophæver Laasningen. Der har staaet nogen Kamp om dette Spørgsmaal, lige siden den første Laasning blev indført ved Anordning af 15. December 1750. Fiskerne have aldrig haft nogen Tro paa, at denne Laasning havde nogen virkelig Betydning for Aalens Fredning og have derfor altid været meget utilfredse med den. Nu er det jo forlængst blevet erkendt af alle sagkyndige, baade teoretiske og praktiske sagkyndige, at Laasningen er og har været forfejlet, og det foreslaas som sagt nu, at den helt skal ophæves, og det vil utvivlsomt blive modtaget med megen Paaskønnelse af de paagældende Fiskere. Det er derfor mit Haab, at det skal lykkes i Aar at naa til Ende med denne Sag. Det forekommer mig ogsaa, at de Forhandling, der blev førte i Folketinget om Sagen i Fjor, og de Standpunkter, der fra de forskellige Partiers Side blev indtagne til det mest brændende Spørgsmaal, nemlig Aalegaardsretten, i høj Grad kan støtte dette Haab, at man i Aar kan naa til Ende med Spørgsmaalet. Jeg skal imidlertid straks sige, at hvis dette Haab skulde vise sig ikke at gaa i Opfyldelse, og Sagen atter i Aar skulde strande og strande paa en saadan Maade, saa at der ikke var nogen Udsigt til, at den vilde kunne løses i den nærmeste Fremtid, er jeg ganske enig med den første ærede Taler (Johnsen) i, at det saa vil være rigtigst at gaa videre paa den Vej, som vi jo, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) gjorde opmærksom paa, allerede i nogen Maade ere slaaede ind paa, nemlig Udstykningsvejen, idet det da vilde være rigtigst at gaa til en stykkevis Revision af Fiskeriloven. Jeg gjorde allerede for fem Aar siden nede i Folketinget et Forsøg i den Retning, idet jeg søgte at faa en Ophævelse af Laasningen af visse Vande i Limfjorden gennemført. Desværre lykkedes det ikke at naa igennem med dette For-

slag. Der er nu siden den Tid blevet grebet mangfoldige Fiskere i ulovligt Fiskeri i „de laasede Vande“, og de ere blevne dømt til for dem generende Bøder, som de ofte have maattet afsone. Men naar alle erkende, at Laasningen ikke kan begrundes ved virkelig reelle eller rationelle Grunde, kunne vi sikkert ogsaa alle være enige om, at det er højest uheldigt at opretholde Bestemmelser, der medføre Resultater som de nævnte.

Jeg kunde ønske at gøre nogle faa Bemærkninger om Enkeltheder i Forslaget, men jeg skal paa dette sene Tidspunkt af Dagen fatte mig i størst mulig Korthed.

I Lovforslagets § 31, andet Stykke, er bestemt, at Tiden for Brug af Pulsvaad, Bøtvaad og Aalesnurrevaad skal være fra 1. Maj til 30. September. Nu maa man bruge disse Vaad, paa hvilken Tid af Aaret man vil, i de Vande, der ikke ere laasede. Jeg skal hertil bemærke, at Begyndelsestidspunktet 1. Maj vistnok er heldigt nok valgt, men derimod er det min Tro, at Slutningstidspunktet 30. September falder noget for tidligt for de dybere Vandes Vedkommende. Det hævdes af Fiskerne, at der ofte fiskes med særlig godt Udbytte langt hen i Oktober Maaned, og da de ikke tro, at et Forbud om at slutte den 30. September kan motiveres af andre berettigede Hensyn, ønske de meget at faa Lov til at drive dette omtalte Fiskeri i det mindste til 15. Oktober. Jeg henstiller derfor til det eventuelle Udvalg at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse.

Fremdeles er der i § 32, første Stykke, gjort en Undtagelse fra Reglen om, at der med disse af mig før nævnte Aalevaad maa fiskes fra 1. Maj til 30. September, en Undtagelse, som kun gælder for et enkelt Fiskevands Vedkommende, nemlig Strækningen fra Løgstør Grunde til Hals; der maa man nemlig kun bruge de omtalte Vaad i Tiden fra 15. Maj til 15. August. Her tror jeg, at Slutningstidspunktet kan være heldigt nok, men Begyndelsestiden ligger noget sent, jeg tror, at det var heldigt, om Fiskerne fik Lov til ogsaa her at begynde den 1. Maj; ogsaa det skal jeg henstille til Udvalgets Overvejelse. — Dernæst skal jeg sige, at jeg fuldt kan tiltræde et Ændringsforslag, som i Fjor blev stillet i Folketinget af hele Udvalget til Sagens 3die Behandling. Alle de ved den Lejlighed stillede Ændringsforslag ere jo vedhæftede Lovforslaget som Bilag. Det Ændringsforslag, jeg tænker paa, er